

Intratuin 2024

📷 door **John Brendel**, 🗨️ door **John en Hans**

Intratuin Duiven heeft een reputatie hoog te houden. Men heeft al jaren de mooiste en grootste kerstshow. En dat is tot over de grenzen bekend. Negentien leden van onze MVA zijn op 26 augustus weer begonnen met het bouwen van treinbanen, het is voor ons het zesde seizoen inmiddels. In het voorjaar heeft Intratuin een overeenkomst gesloten met De Kleine Benelux b.v., importeur van o.a. Märklin, Noch, LGB, Herpa en Trix. Er wordt gereden op C-rails. De locomotieven zijn digitaal voorbereid. Omdat de treinen overdag alleen “een rondje om de kerk” rijden, wordt er geen gebruik gemaakt van digitale functies. 's Morgens wordt de stroom ingeschakeld en gaan de treinen rijden. 's Avonds wordt de stroom uitgeschakeld en zijn de banen stroomloos. Ook is er voor het eerst een LGB-baan gepland en wel in de Eftelinghoek.

Met Huub van den Burg van De Kleine Benelux is afgesproken dat we tien locs krijgen met een aantal wagens en rijtuigen. Er zijn twee reservelocs aanwezig. Bij storingen gaan de reparaties in de postbak voor Huub. Onze zeer ervaren locdoc Martien werd dus met pensioen gestuurd. We mogen alleen klein onderhoud uitvoeren, zoals assen smeren met speciale olie.

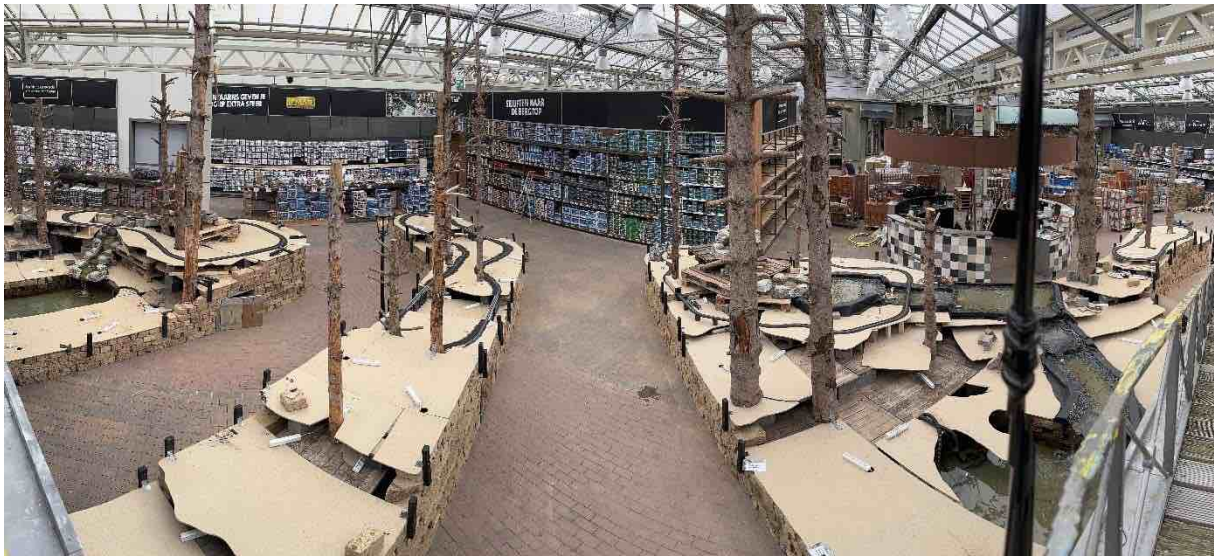
Bijna elke baan moet hoogteverschillen overbruggen. De bouwploeg kon beschikken over viaducten van Noch. Er zijn hele tracés met de decoupeerzaag uitgezaagd. Het mooie van hoog liggende banen is, dat de treinen goed tot hun recht komen. Wat ik minder mooi vind zijn de S-bochten, vooral als er D-rijtuigen overheen gaan. De kortkoppelingen hebben het daarbij ook zwaar te verduren. Iedere baan krijgt rijstroom op twee aansluitpunten, wat de bedrijfszekerheid ten goede komt. De trafo's zitten in een afsluitbare houten kast. Klein probleempje: de Märklin trafo's pasten niet. Maar Bert Pas heeft de kastjes vergroot.

De werkpaarden waarmee we begonnen waren een drieassige dieselloco serie DHG 500, dieselloco serie V200 BoBo, stoomloco serie 01 2C1, stoomloco serie 78 2C2, stoomloco serie 86 1D1, drieassige tenderloco serie 78, Eloc Serie 110 BoBo, dieselloco serie 216 BoBo, Eloc serie 193 BoBo. Wel jammer is dat we dit jaar geen gele NS-treinen hebben, want die kleur stak mooi af tegen de scenery.

Bij de start waren we best tevreden over het rollend materiaal. Het reed mooi langzaam en rustig. Je zou er zo op de stoel een dag naar kunnen zitten kijken. Maar door de vele uren rijden is er behoorlijk slijtage aan aspotten, waardoor de wielen tegen de bodem schuren. De meeste storingen aan de locs ontstaan door kunstsneeuw, steentjes, mos en takjes, die zich

vastzetten tussen de tandwielen. De locs worden ook warm; het advies is om ze halverwege de dag even te laten afkoelen, maar dat is voor ons natuurlijk niet haalbaar.

In totaal zijn er tien banen gebouwd. Bij binnenkomst in de eerste zaal ligt baan 1 aan de rechterkant en heeft drie niveaus. De lengte van de baan is 12 meter. Links daarvan ligt baan 2. Aan de ene zijde is de cirkelvormige baan op een plaat gemonteerd, waarna beide delen over een groot viaduct lopen, welke bestaat uit een plank met een grote pilaar. Hierop zijn vier brugdelen geplaatst. Het is een spectaculair gezicht, een echte blikvanger. Deze baan is bijna 18 meter lang. De scenery bestaat uit vrolijke winterlandschappen en zelfs skiliften ontbreken niet. Baan 3 ligt op een tafel met een flink hoogteverschil en met een waterval. Deze is door Nico gelegd en het spoor heeft een aantal viaducten en tunnels. Hij is zo'n 13 meter lang. Baan 4 is 18 meter lang. Er zijn vier overspanningen gebouwd met Noch viaducten. Baan 5 loopt over water en door een tunnel en is ruim 14 meter. De scenery bestaat uit een bergmassief en een flink viaduct. Baan 6 komt er qua lengte een beetje bekaaid vanaf; vanwege de ruimte was er slechts plaats voor een ovaaltje. Toch is de baan nog 8 meter lang. De rails slingert langs vrijstaande huisjes in een sneeuwlandschap. Het voordeel is dat de baan bijna op ooghoogte ligt. Kinderen zijn slim en gaan in de winkelwagentjes staan voor een goed zicht. Zo jammer dat je de treinen niet mag aanraken. Maar hoe komen dan kleine boompjes en dieren vanuit de scenery in de platte wagens? Of zou pa er meer van weten? Baan 7 kent een L-vormige lus die onder een fors viaduct met vier poorten gaat. Onze 'marmottenbaan', vanwege onze associatie met een oud tv-spel. In dit Halloewendorp wonen levende geraamtes, mummies en heksen. Best een beetje eng. Ruim 9 meter moet de trein afleggen voor een rondje. Baan 8 is een blikvanger van jewelste. De Eftelingbaan met LGB-trein (schaal 1:22,5). Een vrolijke kerststoomloc trekt twee wagons in de rondte. Er spuiten waterstralen en wat leuk is: je kunt onder de baan kruipen en in één van de drie koepels alles van dichtbij - en droog - bekijken. De baan heeft een lengte van 15,5 meter. Baan 9 rijdt door een dierentuin en olympische winterspelen. De baan overbrugt hoogteverschillen, zodat de trein goed zichtbaar is. Deze baan is 11 meter. Baan 10 is achtvormig doordat er is een kruising in is gelegd. Normaal

vermijden we dit om de kans op ontsparing minimaal te houden. Ook hier weer een Hollands vlak landschap met een paar viaductjes. Hij heeft een lengte van 12,1 meter.

Voor onderhoud plaatsen we een krokodillenklem op het sleepstuk en een zelf gefabriceerd U-stuk zorgt dat de wielen draaiend met een wattenstaafje met schoonmaakbenzine worden gereinigd. Daarna met een pincet restjes vuil eruit peuteren. Als dan de rails met een doekje met wasbenzine zijn ontdaan van vuil, kan het publiek weer genieten van rijdende treinen door het kerstlandschap. Gaandeweg werd de uitval van locs desastreus. De importeur moest elke week wel langskomen en dan lagen er met gemak acht tot tien locs op hem te wachten. Half november werd het onvermijdelijk om sommige banen stil te leggen wegens gebrek aan locs. De techneut van De Kleine Benelux vroeg ons dringend om weigerachtige locomotieven toch eerst zelf open te maken en het gebied rond de collector schoon te maken. Waar koolborstels normaal gesproken wat slijpsel achterlaten, was dat bij Intratuinlocomotieven een smerige smurrie. Negen (en bij koopavonden twaalf) uur rondjes rijden is ook voor Märklin veel te veel gevraagd. Bij Miniworld Rotterdam en Miniatur Wunderland lost men dat op met een uitgekende dienstregeling. Bovendien zijn daar de klimatologische omstandigheden veel gunstiger geregeld. En zo werd onze eigen Martien dus volledig gerevancheerd en kon hij heel wat locs een reisje naar Meppel besparen.

Tijdens baanonderhoud is er veel contact met bezoekers, vragen worden beantwoord en men complimenteert ons met de mooie tafels. Kinderen kun je niet gelukkiger maken dan ze te vragen om je even te helpen door voorzichtig aan de knop te draaien. Daar doen we het uiteindelijk voor. Verder heb ik dit jaar weer een film gemaakt, die op YouTube te bewonderen is. Klik hier: <https://youtu.be/5wn6d9kXzqY?si=BUgQbPli> -Oulfi9

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van Modelbouwvereniging Arnhem e.o.